

Sygn. akt V CSK 461/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko A. S.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.800
(tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest konsekwencją oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398 § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany powołał się na podstawę z art. 398 § 1 pkt 3 k.p.c. i stwierdził, że istnieje potrzeba ustalenia, czy uzasadnienie sądu drugiej instancji powinno zawierać szczegółowe odniesienie do zarzutów apelacyjnych i czy ogólnikowe stwierdzenia zawarte w takim uzasadnieniu spełniają wymagania formalne stawiane mu przez art. 328 § 2 k.p.c. To samo stwierdzenie zostało przez skarżącego powtórzone w uzasadnieniu wniosku.

Skarżący wadliwie powołał podstawę prawną przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, gdyż niewątpliwie nie jest nią art. 398 § 1 k.p.c., lecz art. 398⁹ § 1 k.p.c., a powołanie się przez skarżącego na pkt 3 tego przepisu sugeruje, że - zdaniem skarżącego - postępowanie w sprawie dotknięte było nieważnością. Sposób sformułowania problemu, którym miałby się zająć Sąd Najwyższy wskazuje znowu na to, że powołuje się on na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, w związku z wykładnią i stosowaniem art. 328 § 2 k.p.c.

W uzasadnieniu skargi kasacyjnej nie zostały przytoczone jakiekolwiek okoliczności, które by przemawiały za nieważnością postępowania w sprawie przed sądem drugiej instancji. Sąd Najwyższy nie dostrzegł ich też z urzędu.

Zgodnie z ustaloną linią orzecznictwa powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania problemu o charakterze

abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie to powinno być nadto „istotne” z uwagi na wagę przedstawionego przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, to zarówno charakter zgłoszonego w niej roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy jest związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

Problematyka wykładni i stosowania art. 328 § 2 k.p.c. była w ostatnich latach wielokrotnie podejmowana w orzecznictwie Sądu Najwyższego, a we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany nie przytoczył takich okoliczności, które by wskazywały na potrzebę rozważenia tych zagadnień raz jeszcze, w związku z problemami ujawnionymi w niniejszej sprawie. Pozwany w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawił wyводу mogącego prowadzić do odmiennych wniosków, gdyż ograniczył się w nim do powtórzenia pytań, które postawił na wstępie.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz na podstawie § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461), orzeczono jak w postanowieniu.

[aw]

jw